

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9Csp/74/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421203045
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6421203045.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom v spore žalobcu: Slovenská republika, zastúpená Správcom majetku štátu - Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31 364 501. Organizačná zložka Železnice Slovenskej republiky - Správa majetku ŽSR Bratislava, Holekova 6, 811 04 Bratislava proti žalovanému: F. G., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. F.. J.. Š. XXX/ X, XXX XX Ž. Z. O., v konaní zastúpená: Mgr. Katarína Milanská, advokátska kancelária so sídlom Francisciho 1044/6, 960 01 Zvolen, o žalobe žalobcu na zaplatenie 1.383,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 433,33 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 01.07.2021 až do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 37,34 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca na tunajší súd podal dňa 11.10.2021 žalobu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.383,- € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 01.07.2021 do zaplatenia. Žalobu dôvodil tým, že nárok predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré získal žalovaný z dôvodu užívania pozemkových nehnuteľností C. X.. Č.. XXX/X H. V.J. XXX F., C. X.. Č.. XXX/X H. V. XXX F., C. X.. Č.. XXX/X H. V. XXX F. T. C. X.. Č.. XXX/X H. V.Y. XXX F., ktoré sú zapísané na E. Č.. XXX X. A.. Ú.. Č. bez akéhokoľvek právneho dôvodu. V žalobe žalobca uviedol, že na nehnuteľnostiach, ktoré sú v jeho výlučnom vlastníctve sú umiestnené stavby žalovaného, ubytovňa - sauna, hospodárska budova, kotolňa a dielne, všetky bez súpisného čísla o celkovej výmere 922 m². Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný odmieta uzatvoriť so žalobcom nájomnú zmluvu, ktorá by riešila odplatu za užívanie predmetných pozemkových nehnuteľností, a preto žalovaný uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 01.01.2020 do 30.06.2021 v celkovej výške 1.383,- € s tým, že výška bezdôvodného obohatenia predstavuje 1,- €/m²/rok. Súčasne v žalobe odkázal na iné konania vedené pred OS Žiar nad Hronom (24C/9/2017, 19C/6/2020), v ktorých konaniach uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca voči žalovanému s identických dôvodov za iné časové obdobia, a to od 01.05.2016 do 31.12.2016 a od 01.01.2018 do 31.12.2019.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz 9Csp/74/2021-18 dňa 14.10.2021, voči ktorému platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom splnomocneného advokáta žalovaný podal odpor a súčasne voči žalobcovi uplatnila vzájomnú pohľadávku na započítanie. Kompenzačnú námietku žalovaný dôvodil tým, že okrem stavieb na ktoré odkázal v žalobe žalobca, žalovaný je vlastníkom i C. X.. Č.. XXX/XX stavba - panelová cesta bez súpisného čísla o výmere XXX F. X. A.. Ú.. Č.Z.,

ktorú nehnuteľnosť bez právneho dôvodu využíva žalobca za účelom zabezpečenia prístupu k vlastným zariadeniam. Súčasne v odpore voči vydanému platobnému rozkazu žalovaný uviedla, že i keď žalobca predložil návrh nájomnej zmluvy k jej uzavretiu nedošlo práve z dôvodu, že žalobca neakceptoval vzájomnú úpravu nájomných vzťahov s dôvodu užívania panelovej cesty vo výlučnom vlastníctve žalovanej žalobcom na C. X.. Č.. XXX/XX X. A.. Ú.. Č.. Žalovaný tiež namietal jednostranným spôsobom určenú výšku nájomného žalobcom v návrhu nájomnej zmluvy.

3. Po doručení odporu žalovaného žalobcovi spolu s uznesením v zmysle ustanovenia § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), žalobca podaním zo dňa 29.11.2021 zaslal vyjadrenie, v ktorom poukázal na skutočnosť, že v iných konaniach vedených pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom a to 24C/9/2017, kde súd rozhodol platobným rozkazom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.04.2017 a v konaní 19C/6/2020, kde súd rozhodol rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.09.2020, uplatnil identický nárok žalobca voči žalovanému z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v súvislosti s užívaním pozemkových nehnuteľností žalobcu žalovanou bez právneho titulu. Žalobca opakovane zdôraznil, že pred podaním žalobného návrhu, písomne dňa 01.06.2021 vyzval žalovaného k uzatvoreniu zmluvného vzťahu, na čo žalovaný nereagoval. Žalobca upriamil pozornosť na skutočnosť, že predmetnou žalobou uplatňuje nárok len za iné časové obdobie, z identických dôvodov ako v minulosti o obdobných nárokoch rozhodol súd právoplatnými rozhodnutiami. Podľa žalobcu stavby, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného sú umiestnené na pozemkových nehnuteľnostiach žalobcu bez právneho dôvodu, a preto vzniká na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia žalobca vychádzal z interných predpisov, kde je určená minimálna výška nájomného akú by požadoval pokiaľ by bol vzťah medzi vlastníkom stavby a vlastníkom pozemku usporiadaný nájomnou zmluvou. Súčasne vo svojom vyjadrení žalobca nepoprel užívanie C. X.. Č.. XXX/XX panelová cesta vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Zdôraznil však, že i žalovaný predmetnú nehnuteľnosť užíva a nehnuteľnosť môžu užívať i tretie osoby. Z tohto dôvodu popieral vzájomnú pohľadávku tak, ako ju uplatnil žalovaný voči žalobcovi. Súčasne vzniesol z dôvodu opatrnosti námietku premlčania uplatňovaného nároku.

4. Súd vo veci opakovane určil termín pojednávania na deň 14.12.2021, 03.02.2022, na ktorom pojednávaní súd realizoval dokazovanie výsluchom zástupcu žalobcu, žalovaného, právneho zástupcu žalovaného, oboznámil sa s listinnými dôkazmi ako boli predložené súdu stranami sporu, a to: V. E. Č.. XXX pre katastrálne územie Č., V. E. Č.. XXX X. A.. Ú.. Č., vzájomnou komunikáciou medzi stranami sporu, predmetom ktorej bol návrh nájomnej zmluvy vypracovaný žalobcom, návrh dohody o uznaní dlhu vypracovaný žalobcom, snímkou katastrálnej mapy, vyjadrením žalovaného k zaslanému návrhu nájomnej zmluvy a dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.05.2019, interným predpisom Železníc Slovenskej republiky ohľadom ceny za nájom pozemkov, stavieb, nebytových priestorov a stanovenie jednorazovej odplaty na nehnuteľnostiach číslo XXXXX/XXXX/SM/OMPV, nájomnými zmluvami uzatvorenými medzi prenajímateľom ako vlastníkom pozemkových nehnuteľností a nájomcami vlastníkmi stavieb na pozemkoch žalobcu, a to nájomnou zmluvou číslo XXXXXXXXXXX-X-XXXX-Z. I. L. T. XX.XX.XXXX, Z. I. Č. XXXXXXXXXXX-X-XXXX-Z. I. L. XX.XX.XXXX, Z. I. Č. Q. XXXXXXXXXXX-X-XXXX-Z. I. L. XX.XX.XXXX, Z. I. Č. XXXXXXXXXXX-X-XXXX-Z. I. L. XX.XX.XXXX na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Žalobca je správcom majetku pozemkových nehnuteľností evidovaných na E. Č.. XXX X. A. Ú. Č. T. C. X.. Č.. XXX/X I. X. T. Z. H. V. XXX F., C. X.. Č.. XXX/X I. X. T. Z. H. V.F. XXX F., C. X.. Č.. XXX/X I. X. T. Z. H. V. XXX F., C. X.. Č.. XXX/X I. X. T. Z. H. V. XXX F., K. V. C. V. XXX F.. Žalobca predložil súdu listinný dôkaz o takýchto tvrdeniach a to E. Č.. XXX X. A.. Ú.. Č.. Žalobca uviedol, že na týchto nehnuteľnostiach sa nachádzajú stavby vo výlučnom vlastníctve žalovanej, zapísané Z. E. Č.. XXX X. A.. Ú.. Č., a to ubytovňa - sauna, hospodárska budova, dielne, kotolňa. Žalobca predložil súdu o takýchto tvrdeniach listinný dôkaz, a to E. Č.. XXX X. A.. Ú.. Č.. Žalobca zdôraznil, že pozemkové nehnuteľnosti zastavané stavbami, sú užívané žalovanou bez právneho dôvodu, preto už v minulosti v súdnych konaniach vedených pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom sp. zn. 24C/9/2017 a 19C/6/2020 za iné časové obdobie ako žalobou v tomto konaní uplatnil žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, kde súdy právoplatne rozhodli a žalovaný poskytol z titulu takýchto rozhodnutí pre žalobcu i plnenie. Žalobca odkázal na to, že jeho snahou bolo uzatvoriť zmluvný vzťah so žalovaným, a preto mu zaslal návrh nájomnej zmluvy i s výškou nájomného 1,- €/m2/rok, čo pri celkovej výmere pozemkov žalobcu, ktoré bez právneho dôvodu užíva žalovaný, predstavuje 922 m² , 1,- €/rok sumu 922,- € za kalendárny rok. Žalobou žalobca v konaní uplatnil nárok len za obdobie od 01.01.2020 do 30.06.2021 v celkovej výške 1.383,- €, t. j. za kalendárny rok 2020 a 6 mesiacov kalendárneho roku 2021. Súčasne uplatňoval i nárok

na priznanie zákonného úroku z omeškania odo dňa 01.07.2021 do zaplatenia, t. j. po márnom uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie na základe výzvy žalobcu zaslanej žalovanému.

Žalovaný v odpore voči vydanému platobnému rozkazu uplatnil vzájomnú pohľadávku voči žalobcovi z dôvodu, dlhodobého užívania pozemkovej nehnuteľnosti (panelovej cesty) vo výlučnom vlastníctve žalovaného ako C. X.. Č.. XXX/XX H. V. XXX F., A. P. M. Z. E. Č.. XXX X. A.. Ú.. Č. žalobcom titulom identickým, t. j. z titulu bezdôvodného obohatenia. Žalovaný uplatnil vzájomnú pohľadávku za obdobie od 01.01.2019 do 31.10.2021 v celkovej výške 1.382,23 € pri identickej výške nájomného 1,- €/m²/rok ako nárok uplatňoval žalobca voči žalovanému. Na pojednávaní konanom dňa 03.02.2022 právny zástupca žalovaného i vzhľadom na vznesenú námietku premlčania uplatňovaného nároku zo strany žalobcu, uplatnil kompenzačnou námietkou voči žalobcovi nárok na zaplatenie len za obdobie od 01.01.2020 do 31.10.2021, t. j. v sume 949,67 €. Súčasne však žalovaný namietal i dôvodnosť uplatňovaného nároku zo strany žalobcu s tým, že absentuje právny základ takto uplatňovaného nároku. Podľa žalovaného tento nespôsobuje žalobcovi žiadne morálne opotrebenie pozemkových nehnuteľností žalobcu na rozdiel od žalobcu, ktorý bez právneho dôvodu užíva pozemkovú nehnuteľnosť a to prístupovú panelovú komunikáciu vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Avšak z dôvodu spravodlivosti kompenzačnou námietkou žalovaný uplatnil nárok voči žalobcovi.

Žalovaný tiež namietol tvrdenia žalobcu o tom, že prístupovú panelovú komunikáciu užívajú i ďalšie subjekty okrem žalobcu s poukazom na skutočnosť, že i obhliadkou na mieste samom, vykonanou stranami sporu bolo zistené, že nehnuteľnosť - prístupová panelová komunikácia je oplotená bez možnosti užívania iných subjektov ako je žalobca a žalovaný za účelom prístupu žalobcu k infraštruktúre Železníc Slovenskej republiky. Takéto tvrdenie žalovaný neskôr v konaní nerozporoval.

Žalovaný namietol tiež argumentáciu žalobcu o tom, že v predchádzajúcich súdnych konaniach bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu peňažného plnenia práve z titulu bezdôvodného obohatenia, uviedol, že sa nemôže jednať o precedens, takéto rozhodnutia žalovaný akceptoval, avšak v týchto konaniach bol pasívny, čo samo o sebe neznamená dôvodnosť uplatňovaného nároku žalobcu. Žalovaný namietal tiež výšku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcom argumentujúc tým, že suma 1,- € za m² je neprimeraná, pričom odkázala na všeobecne záväzné nariadenie obce Čremošné, týkajúce sa výšky dane z nehnuteľností, avšak žiadny listinný dôkaz o týchto tvrdeniach predložený žalovaným súdu nebol.

Žalobca na výhrady žalovaného reagoval v rámci dokazovania predložil súdu listinné dôkazy a to nájomné zmluvy uzatvorené žalobcom v postavení prenajímateľa s inými (tretími) nájomcami za obdobných resp. identických podmienok (čl. 67-74 spisu), kde výška nájomného bola určovaná v zmysle interného predpisu žalobcu upravujúceho ceny za nájom pozemkovej, stavieb a nebytových priestorov pod číslom XXXXX/XXXX/SM/OMPV, kde minimálna sadzba za 1,- €/m²/rok i v lokalite, o ktorú v konaní ide, t. j. obce do 2000 obyvateľov, predstavuje pri pozemkových plochách zastavaných cudzími stavbami 1,- €/m²/rok.

Žalobca preukázal, že predloženými nájomnými zmluvami boli dohodnuté nájomné v sumách od 3,15 €/m²/rok až na sumu 8,- €/m²/rok. Týmto spôsobom žalobca preukazoval primeranosť uplatňovaného nároku.

6. Súd vec právne posúdil:

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako i majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

7. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný získaný prospech vrátiť. Predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 451 OZ je to, že jednému subjektu sa dostalo majetkovej výhody (reálne došlo k zvýšeniu jeho majetkového stavu), alebo u neho nedošlo k zmenšeniu majetku, hoci sa zmenšiť mal (napríklad pokiaľ za neho plnil niekto iný), a to na úkor toho, koho majetkový stav sa tým znížil, prípadne nedošlo k jeho očakávanému rozmnoženiu. Z hľadiska úspešného uplatňovania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sporovom konaní je preto nutné, aby žalobca preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, a preukázal vecnú pasívnu legitímáciu na strane žalovaného.

8. Žalobca v konaní preukázal, že je výlučným vlastníkom pozemkových nehnuteľností evidovaných na E. Č.. XXX X. A.. Ú.. Č. J. T. C. X.. Č.. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X V. C. V. XXX F., čím preukázal svoju aktívnu legitímáciu a preukázal, že žalovaný na predmetných nehnuteľnostiach má umiestnené stavby vo svojom výlučnom vlastníctve, ktoré sú evidované na E. Č.. XXX X. A.. Ú.. Č. ako ubytovňa - sauna, hospodárska budova, dielne a kotolňa. Tieto skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel ani žalovaný.

9. Podľa názoru súdu žalovaný je v konaní vecne pasívne legitimovaný, pretože práve on užíva pozemkové nehnuteľnosti žalobcu, na ktorých sú umiestnené stavby v jeho výlučnom vlastníctve.

10. Bezdôvodné obohatenie vzniká na základe objektívnych okolností získaním bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Pre vznik záväzkového právneho vzťahu z titulu bezdôvodného obohatenia zákon nevyžaduje existenciu zavinenia ani protiprávnosti, a pre vznik záväzku na vydanie bezdôvodného obohatenia v zásade sa ani nevyžaduje, aby takéto obohatenie bolo získané zavinením, resp. protiprávnym konaním. Naopak, predpokladom vzniku právneho vzťahu bezdôvodného obohatenia nie je teda zodpovednosť povinného subjektu, ale existencia konkrétnej skutkovej podstaty, s ktorou zákon spája vznik tohto právneho vzťahu. Bezdôvodné obohatenie nie je akýkoľvek prospech, ktorý by vlastník veci mohol dosiahnuť teoreticky, ale iba taký, o ktorý bol niekto obohatený na úkor iného. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného spočíva v tom, že vykonáva právo nájmu cudzej veci bez toho, aby poskytol vlastníkovi pozemkových nehnuteľností, na ktorých má umiestnené stavby akúkoľvek odplatu. V rozhodovaní v danej právnej veci pre súd bolo irelevantným, akým spôsobom mal žalobca, resp. žalovaný snahu urovnať vzájomné vzťahy uzavretím nájmovej zmluvy pokiaľ k samotnému uzavretiu takejto zmluvy nedošlo.

11. Z dokazovania vyplynulo, že pozemkové nehnuteľnosti žalobcu žalovaný užíva bez právneho dôvodu. Majetkový prospech získaný žalovaným je možné vyjadriť peňažnou sumou, ktorá zodpovedá sumám obdobným vynaloženým v obdobných lokalitách za obdobné umiestnenie stavieb na nehnuteľnostiach žalobcu, čo v konaní žalobca i preukázal inými nájmovnými zmluvami, ktoré uzatváral v postavení prenajímateľa s nájomcami, vlastníkmi stavieb umiestnených na pozemkoch žalobcu. Pokiaľ žalobca uplatňoval nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 1,- €/m²/rok a odkazoval jednak na interný predpis žalobcu upravujúci ceny za nájom pozemkov a stavieb, ako i nebytových priestorov, preukázal inými nájmovnými zmluvami, že nájom v obdobných prípadoch je dojednaný v sumách od 3,15 €/m²/rok až do 8,- €/m²/rok a súd preto považoval uplatňovaný nárok žalobcu pokiaľ uvádzal cenu nájmu 1,- €/m²/rok za sumu primeranú. Žalobca ohraničil časové obdobie, za ktoré uplatňoval takýto nárok, t. j. od 01.01.2020 do 30.06.2021, t. j. celkovo za obdobie 18 mesiacov vo výške 1.383,- €.

Žalovaný však v konaní preukázal, že aj samotný žalobca bez právneho titulu užíva pozemkovú nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalovaného za účelom prístupu k infraštruktúre Železníc Slovenskej republiky, a to C. X.. Č.. XXX/XX X. C. H. V. XXX F. (E. Č.. XXX X. A.. Ú.. Č.). Preto žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku za užívanie nehnuteľnosti žalobcom za obdobie od 01.01.2020 do 31.10.2021 v identickej výške nájmu, ako uplatňoval žalobca voči žalovanému, t. j. 1,- €/m²/rok, čo predstavuje sumu za obdobie 01.01.2020 do 31.10.2021 sumu 949,67 €.

Základná úprava započítania pohľadávok je obsiahnutá v hmotnoprávnom ustanovení vo vyššie citovanom § 580 OZ. Pri započítaní zanikajú pohľadávky a dlhy vo výške, v ktorej sa vzájomne kryjú. Ak by jedna pohľadávka prevyšovala druhú, pohľadávka trvá čo do zvyšku ďalej. Samotné účinky započítania pôsobia spätne, t. j. ex tunc. Pohľadávka skôr splatná zaniká započítaním v čase splatnosti

pohľadávky, ktorá je splatná neskôr, a preto je irelevantné, kedy bol prejav smerujúci na započítanie učiniený. Zákon nespája účinky započítania okamihom učinenia, resp. doručenia prejavu vôle druhej strane, ale k započítaniu dochádza spätne, t. j. už v dobe kedy sa takéto pohľadávky stretli a stali sa započítateľnými. Za okamih stretu pohľadávok je preto nutné považovať okamih splatnosti tej pohľadávky, ktorá sa stala splatnou neskôr.

Žalovaný v konaní realizoval jednostranný zápočet kompenzačnou námietkou v rozsahu 949,67 €, a preto súd na takúto kompenzačnú námietku prihladol.

Žalobca neosvedčil tvrdenia o tom, že prístupovú komunikáciu C. X.. Č.. XXX/XX- panelová cesta užívajú i ďalšie subjekty okrem strán sporu, keďže v konaní sporným nebolo, že táto nehnuteľnosť je oplotená a užívaná len žalobcom a žalovaným a iné subjekty z dôvodu oplatenia nemajú reálnu možnosť nehnuteľnosť užívať. Súd preto nemohol prihliadať na tvrdenia žalobcu o tom, že túto nehnuteľnosť užívajú i ďalšie subjekty.

Súd preto z titulu započítania pohľadávok považoval za dôvodne uplatňovaný nárok žalobcu len v rozsahu 433,33 € (1.383,- € - 949,67 €) a vo zvyšku súd preto žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

12. Žalobca preukázal, že požiadal žalovaného o dobrovoľné plnenie s určením lehoty do 01.06.2021, a preto ak uplatnil nárok na zákonné úroky z omeškania odo dňa 01.07.2021 s odkazom na ustanovenie § 517 OZ v spojitosti s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. bol nárok dôvodný. Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.07.2021 do zaplatenia.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

14. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Žalobca uplatňoval voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 1.383,- € s príslušenstvom (100 %). Súd vyhovel žalobe žalobcu len čiastočne a zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 433,33 € (31,33 % predmetu sporu). Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol (68,67 % predmetu sporu). Súd pri rozhodovaní o trovách konania s využitím ustanovenia § 255 ods. 2 CSP preto určil pomer úspechu a neúspechu strán sporu tak, že žalobca bol úspešný v časti 31,33 %, žalovaný v časti 68,67 %, a preto súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 37,34 % (úspech žalovaného 68,67 % - úspech žalobcu 31,33 %).

S poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP o samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s

prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).